

Datum van inontvangstneming : 05/12/2019

Zaak C-775/19

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

22 oktober 2019

Verwijzende rechter:

Finanzgericht Baden-Württemberg (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 juli 2019

Verzoekende partij:

5th AVENUE Products Trading GmbH

Verwerende partij:

Hauptzollamt Singen

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Rechten bij invoer en vaststelling van de douanewaarde

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Uitlegging van het Unierecht, artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1. Betreffen betalingen die de koper van een goed gedurende vier jaar, eens per jaar, naargelang van zijn verkoopopbrengst bovenop de betaling van de koopprijs verricht om dat goed
  - in een bepaald gebied,
  - in alle opzichten voor het eerst,

- als enige en
- over een lange periode

te mogen verkopen, royalty's en licentierechten in de zin van artikel 32, lid 1, onder c), van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (CDW), die volgens artikel 32, lid 5, onder b), CDW juncto artikel 157, lid 2, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van het douanewetboek (CDW-UVO) moeten worden toegevoegd aan de voor de ingevoerde goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs?

2. Mogen zulke vergoedingen in voorkomend geval slechts pro rata worden toegevoegd aan de voor de ingevoerde goederen betaalde of te betalen prijs, en zo ja, volgens welk criterium?

Aangevoerde Unierechtelijke bepalingen en Unierechtspraak

Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB 1992, L 302, blz. 1) (hierna „CDW”), artikel 32, lid 1, onder c), lid 2 en lid 5, onder b)

Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB 1993, L 253, blz. 1) (hierna „CDW-UVO”), in het bijzonder artikel 157, leden 1 en 2, en de artikelen 158, 160 en 161

Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB 2015, L 343, blz. 558) (hierna „uitvoeringsverordening 2015/2447”), artikel 136, lid 1, eerste volzin, en lid 4, onder a)

Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VII van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel 1994 (WTO-overeenkomst inzake de douanewaarde 1994) (PB 1994, L 336, blz. 119), artikel 8, lid 3, en aantekeningen daarbij

Arrest van het Hof van Justitie van 9 maart 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195

Korte weergave van de feiten en de procedure

- 1 De partijen in het hoofdgeding zijn het er niet over eens of de door verzoekster verrichte betalingen aan haar leverancier ter verkrijging van een (alleen)recht tot

distributie moeten worden toegevoegd aan de voor de ingevoerde goederen werkelijk betaalde prijs.

- 2 Verzoeksters onderneming houdt zich bezig met de (groot)handel in onder meer havannasigaren. Verzoekster koopt de Cubaanse sigaren van Habanos S.A., de Cubaanse staatsonderneming voor de export van sigaren.
- 3 Op 31 januari 2012 sloten verzoekster en Habanos S.A. een in het Engels opgestelde en als „Exclusive Distribution Agreement” (hierna: „EDA”) aangeduide overeenkomst, volgens welke verzoekster zowel voor de Duitse als de Oostenrijkse markt het alleenrecht tot distributie van sigaren van Habanos S.A. had.
- 4 In ruil voor de verlening van het alleenrecht tot distributie in Oostenrijk verbond verzoekster er zich toe om gedurende vier jaar, jaarlijks, aan Habanos S.A. een als „compensation” aangeduide vergoeding ten belope van 25 % van haar verkoopopbrengst in Oostenrijk te betalen.
- 5 De „compensation” werd – zoals overeengekomen – jaarlijks gefactureerd aan verzoekster en ook door haar betaald. Na afloop van de contractueel overeengekomen looptijd (op 27 februari 2016) stopten de betalingen. Voor het alleenrecht tot distributie in Duitsland hoefde verzoekster geen dergelijke „compensation” te betalen.
- 6 Voor de aankoop van de sigaren werd geen schriftelijke koopovereenkomst gesloten, maar werd telkens een bestelling geplaatst die vervolgens werd aanvaard. Verzoekster ontving een prijslijst, op basis waarvan de respectieve bestellingen werden geplaatst. De toegepaste aankooprijzen werden niet vastgelegd naargelang van het land waar de sigaren door verzoekster werden doorverkocht. Telkens wanneer verzoekster een bestelling plaatste, stelde Habanos S.A. een factuur op en leverde zij de bestelde goederen.
- 7 Verzoekster handelde de invoer van de Cubaanse sigaren in beginsel af via het douane-entrepot van type D, waarvoor haar een vergunning was verleend. Het entrepot bevindt zich in Waldshut-Tiengen, Duitsland, waar verzoekster haar zetel heeft gevestigd. De goederen werden in het vrije verkeer gebracht op het tijdstip waarop zij uit het douane-entrepot waren uitgeslagen ten gevolge van de voltooiing van de vereenvoudigde procedure overeenkomstig artikel 278, lid 3, CDW-UVO, waarin de vergunning mede voorzag, dat wil zeggen door de goederen in de administratie in te schrijven en zonder dat zij opnieuw bij de douane hoefden te worden aangeboden. Bij de plaatsing van de door Habanos S.A. geleverde sigaren onder het stelsel van haar douane-entrepot van type D heeft verzoekster ten behoeve van de vaststelling van de douanewaarde aangifte gedaan van de werkelijk betaalde aankooprijzen, toeslagen (vrachtkosten, verzekering, enz.) niet inbegrepen, zonder daarbij evenwel de als „compensation” aangeduide betalingen in aanmerking te nemen. Op het tijdstip van de plaatsing onder het

stelsel van het douane-entrepot stond namelijk nog niet vast welke sigaren in Duitsland, dan wel in Oostenrijk zouden worden verkocht.

- 8 Na een douanecontrole ten kantore van verzoekster was de controleur van mening dat de als „compensation” aangeduide vergoeding een apart bestanddeel van de koopprijs betrof, dat overeenkomstig artikel 29, lid 3, onder a), CDW bij de vaststelling van de douanewaarde in aanmerking moet worden genomen.
- 9 Verweerster sloot zich aan bij het standpunt van de controleur en vestigde verschillende aanslagen houdende vaststelling van rechten bij invoer, waaronder de in casu enige bestreden aanslag van 28 augustus 2015, die een naheffing van invoerrechten betrof. Tegen deze aanslag heeft verzoekster op 23 september 2015 bezwaar gemaakt, dat door verweerster evenwel slechts gedeeltelijk werd ingewilligd. Verweerster verklaarde het bezwaar ongegrond voor het overige.
- 10 Met haar beroep van 6 december 2017 komt verzoekster op tegen de naar haar mening onterechte toevoeging van de als „compensation” aangeduide betalingen aan de douanewaarde van de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald.

1. Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 11 Volgens de verwijzende rechter staat in het onderhavige geding de vraag centraal of alleen de door verzoekster betaalde koopprijs voor de uit een derde land ingevoerde goederen (sigaren van de leverancier Habanos S.A.) als transactiewaarde moet worden beschouwd - in welk geval het beroep moet worden toegewezen -, dan wel of daarnaast ook de als „compensation” aangeduide betalingen van verzoekster naar rato van de omvang van haar verkoopopbrengst uit leveringen aan Oostenrijk aan de douanewaarde moeten worden toegevoegd - in welk geval het beroep moet worden afgewezen.

Eerste prejudiciële vraag

- 12 De verwijzende rechter gaat ervan uit dat de te beoordelen vergoeding („compensation”) geen apart onderdeel van de koopprijs in de zin van artikel 29, lid 3, onder a), CDW vormt.
- 13 Aangezien de „compensation” moet worden betaald voor het gebruik van rechten in verband met het gebruik of de wederverkoop van de ingevoerde goederen, is overeenkomstig artikel 157, lid 1, derde streepje, CDW-UVO veeleer sprake van royalty's en licentierechten in de zin van artikel 32, lid 1, onder c), CDW. Zulke royalty's of licentierechten moeten volgens artikel 32, lid 1, onder c), en lid 5, onder b), CDW juncto artikel 157, lid 2, CDW-UVO worden toegevoegd aan de voor de ingevoerde goederen werkelijk betaalde of te betalen koopprijs wanneer drie voorwaarden cumulatief zijn vervuld, namelijk, ten eerste, de royalty's of licentierechten mogen niet reeds begrepen zijn in de werkelijk betaalde of te betalen prijs; ten tweede, moeten zij betrekking hebben op goederen waarvan de

waarde dient te worden bepaald, en, ten derde, moet de koper deze royalty's of licentierechten betalen als voorwaarde voor de verkoop van deze goederen (zie arrest van het Hof van Justitie van 9 maart 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, inzake handelsmerken).

- 14 Wat de eerste voorwaarde betreft, volgt volgens de verwijzende rechter uit de bepalingen van de licentieovereenkomst in kwestie, te weten de EDA, dat de royalty's en/of licentierechten voor het alleenrecht tot distributie van de sigaren in Oostenrijk niet begrepen waren in de koopprijs voor de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald.
- 15 Aangaande de derde voorwaarde vormt de betaling van de litigieuze „compensation” volgens de verwijzende rechter ook een verkoopvoorwaarde in de zin van artikel 157, lid 2, tweede streepje, CDW-UVO. De omstandigheid dat de verplichting na verloop van vier jaar is vervallen, betekent niet dat verzoekster het (alleen)recht tot distributie in Oostenrijk ook zonder betaling van royalty's en/of licentierechten zou hebben verkregen. Het doet ook niet ter zake dat de „compensation” niet in de respectieve kooptransacties is overeengekomen, maar in de EDA, aangezien het volstaat dat een kaderlicentieovereenkomst werd gesloten, waaruit - zoals in het geval van de te beoordelen EDA - blijkt dat alle toekomstige individuele koopovereenkomsten slechts zullen worden gesloten voor zover een licentierecht wordt betaald. Derhalve moet worden aangenomen dat Habanos S.A. de voor distributie in Oostenrijk bestemde goederen zonder betaling van de litigieuze vergoeding niet of althans niet volgens de contractueel overeengekomen voorwaarden zou hebben geleverd.
- 16 De verwijzende rechter betwijfelt echter of aan de tweede voorwaarde is voldaan, namelijk of de betaling in de zin van artikel 157, lid 2, eerste streepje, CDW-UVO betrekking heeft op de goederen waarvan de waarde wordt bepaald. Of een licentierecht betrekking heeft op de invoergoederen – welk recht dus een vergoeding inhoudt voor de met die goederen verband houdende diensten –, moet aan de hand van alle omstandigheden van het desbetreffende geval worden beoordeeld, in het bijzonder met inachtneming van de overeenkomst inzake de royalty's en/of licentierechten. De berekeningswijze is niet doorslaggevend. Wanneer - zoals in het onderhavige geval - de hoogte van het licentierecht wordt berekend op basis van de opbrengst van de wederverkoop van de invoergoederen, wordt weliswaar niet het vermoeden overeenkomstig artikel 161, lid 1, CDW-UVO gewekt dat het licentierecht een vergoeding vormt voor diensten die verband houden met de goederen, maar zoals uit artikel 161, lid 2, CDW-UVO blijkt sluit een dergelijke berekeningswijze anderzijds niet uit dat het licentierecht betrekking heeft op de invoergoederen.
- 17 De verwijzende rechter gaat in dat verband ervan uit dat verzoekster de litigieuze „compensation” niet alleen moest betalen omdat zij de ingevoerde goederen in alle opzichten voor het eerst op de Oostenrijkse markt mocht verkopen (alleenrecht tot distributie), maar ook omdat alleen zij het recht tot distributie van de sigaren in Oostenrijk had (gebiedsbescherming).

- 18 Voor zover verzoekster de „compensation” moest betalen omdat zij de ingevoerde sigaren (voor het eerst) in Oostenrijk mocht doorverkopen en distribueren, heeft het betaalde licentierecht naar het oordeel van de verwijzende rechter in beginsel betrekking op de ingevoerde goederen, als bedoeld in artikel 157, lid 2, eerste streepje, CDW-UVO, omdat het recht tot distributie of wederverkoop besloten ligt in de beschikkingsmacht die wordt verschaft op het tijdstip van verkrijging van de ingevoerde goederen.
- 19 Voor zover verzoekster de „compensation” moest betalen omdat zij als enige de havannasigaren in Oostenrijk mocht verkopen (gebiedsbescherming) – en Habanos S.A. dus niet aan andere afnemers leverde –, is het daarentegen twijfelachtig of de betalingen verband houden met de goederen.
- 20 De verwijzende rechter is geneigd aan te nemen dat betalingen die de koper bovenop de koopprijs voor de ingevoerde goederen uitsluitend verricht omdat hij als enige de goederen in een bepaald gebied mag verkopen, bij de vaststelling van de douanewaarde niet in aanmerking mogen worden genomen als royalty’s en licentierechten in de zin van artikel 32, lid 5, onder b), CDW juncto artikel 157, lid 2, CDW-UVO. Terwijl het recht om de goederen te mogen doorverkopen of distribueren betrekking heeft op de beschikkingsmacht over de goederen en in die goederen dus is belichaamd (zie dienaangaande thans ook art. 136, lid 1, eerste volzin, van uitvoeringsverordening 2015/2447), vormt een alleenrecht tot distributie immers een aanvullend recht dat verder gaat dan de aanspraak op verschaffing van de beschikkingsmacht over de goederen. Dienovereenkomstig wordt het licentierecht voor een alleenrecht tot distributie niet als tegenprestatie voor de ingevoerde goederen betaald, maar opdat de verkoper niet aan andere personen in het contractgebied zou leveren.
- 21 Bovenstaande kwestie kan alleen onbeantwoord blijven wanneer men, anders dan de verwijzende rechter, van mening is dat vergoedingen die door de koper bovenop de koopprijs voor de goederen (uitsluitend) moeten worden betaald om gebiedsbescherming te verkrijgen, reeds als royalty’s en licentierechten overeenkomstig artikel 32, lid 5, onder b), CDW juncto artikel 157, lid 2, CDW-UVO moeten worden toegevoegd aan de voor de ingevoerde goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs.
- 22 Gelet op de overwegingen van het Hof van Justitie in het arrest van 9 maart 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, gaat de verwijzende rechter ten slotte ervan uit dat het voor de beoordeling of de litigieuze „compensation” verband houdt met de goederen, irrelevant is dat in het onderhavige geval ten tijde van de verkoop met het oog op de uitvoer van de litigieuze sigaren nog niet vaststond of deze sigaren zouden worden doorverkocht aan verzoeksters afnemers in Duitsland – in welk geval verzoekster, los van de betaling van de „compensation”, het verkooprecht reeds had verkregen –, of aan haar afnemers in Oostenrijk.

Tweede prejudiciële vraag

- 23 Voor het geval dat vergoedingen die uitsluitend dienen te worden betaald om gebiedsbescherming te verkrijgen, volgens artikel 32, lid 5, onder b), CDW juncto artikel 157, lid 2, CDW-UVO niet hoeven te worden toegevoegd aan de voor de ingevoerde goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs, rijst ten aanzien van vergoedingen die, zoals in casu, door de koper van de goederen zowel worden betaald omdat hij in alle opzichten voor het eerst in een bepaald gebied mag leveren als omdat hij als enige dat recht tot distributie heeft verkregen, vervolgens de vraag of deze royalty's en/of licentierechten in hun geheel moeten worden toegevoegd aan de koopprijs voor de ingevoerde goederen, dan wel of zij moeten worden opgesplitst in een aan de koopprijs toe te voegen deel en een voor de vaststelling van de douanewaarde irrelevant deel.
- 24 Het Hof van Justitie heeft ten aanzien van het toepassingsgebied van artikel 158, lid 3, CDW-UVO geoordeeld dat een verhoging overeenkomstig artikel 32, lid 1, onder c), CDW tevens kan plaatsvinden wanneer royalty's of licentierechten gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen en gedeeltelijk op na de invoer geleverde diensten. De aanpassing dient in dat geval te worden verricht op basis van objectieve en meetbare gegevens aan de hand waarvan het bedrag van de met deze goederen verband houdende royalty's of licentierechten kan worden vastgesteld (arrest van 9 maart 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punt 52).
- 25 In de eerste plaats rijst de vraag of deze beginselen kunnen worden toegepast op het onderhavige geval, waarin een met gebiedsbescherming gepaard gaand distributierecht voor het eerst werd verleend, en of de door verzoekster betaalde vergoeding, voor zover deze betrekking heeft op het feit dat het distributierecht voor Oostenrijk voor het eerst werd verleend, overeenkomstig artikel 32, lid 5, onder b), CDW juncto artikel 157, lid 2, CDW-UVO gedeeltelijk moet worden toegevoegd aan de prijs voor de ingevoerde goederen [zie artikel 8, lid 3, van de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VII van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel 1994 (PB 1994, L 336, blz. 119)].
- 26 Indien het antwoord op deze vraag bevestigend luidt, rijst vervolgens de vraag of, en zo ja, volgens welk criterium de royalty's en/of licentierechten moeten worden omgeslagen wanneer er, zoals in het geval van de te beoordelen „compensation”, geen sprake is van objectieve en meetbare gegevens als bedoeld in artikel 32, lid 2, CDW of in artikel 158, lid 3, CDW-UVO, aan de hand waarvan het bedrag van de royalty's en/of licentierechten zodanig kan worden omgeslagen dat een deel wordt toegevoegd aan de voor de ingevoerde goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs en het andere deel voor de vaststelling van de douanewaarde irrelevant is [zie dienaangaande ook de aantekeningen bij artikel 8, lid 3, van de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VII van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel 1994, opgenomen in bijlage I bij deze Overeenkomst, bijlage 23 bij de CDW-UVO wat artikel 32, lid 2, CDW

betreft, en punt 7 en punten 11 e.v. van commentaar nr. 3 van de Commissie
Douanewetboek (douanewaarde)].